بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

Khuthba Summary 10.07.15 ഖുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ്

10.07.15 ന് ബൈത്തുൽ ഫുതൂഹ്, ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

നമ്മൾ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സത്യസ്നേഹിതനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. നമുക്ക് നമ്മുടെ അവസ്ഥകളിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട്, നമ്മുടെ ഈമാനെ ഈ അവസ്ഥ വരെ കൊണ്ടു പോകേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ എല്ലാ വാക്കും പ്രവർത്തിയും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായാൽ, നമ്മുടെ കണക്കെടുത്തുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരായാൽ റമളാനിലെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എപ്പോഴും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിലകൊള്ളുന്നതാണ്.

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വുദും സൂറ ഫാതിഹാ ഓതിയതിനും ശേഷം ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽമസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹുത്തആലാ ബിനസ്രിഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു:

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഇന്ന് 22-ാം നോമ്പ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ 22-ാം നോമ്പ് കഴിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മളെന്തായാലും റമളാനിന്റെ അവസാനത്തെ പത്തിലാണുള്ളത്. നബി (സ)തിരുമേനിയുടെ ഒരു നിർദേശമനുസരിച്ച് നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റേയും പൊറുക്കലിന്റേയും പത്തുകളിലൂടെ കടന്ന് നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷനല്കുന്ന പത്തിലൂടെ കടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു നമുക്ക് ഈ അവസരം നല്കിയിട്ടുള്ളത് അവന്റെ അതിരറ്റ ഔദാര്യമാണ്. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുഅ്മിൻ അഥവാ സത്യവിശ്വാസിയുടേയും അവനോടുള്ള തഖ്വ കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവന്റേയും മനസ്സിൽ അവനോടുള്ള ഭയം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നല്കിയിരിക്കുന്ന ഈ ദിവസവും ഈ പത്തും തനിക്ക് മോക്ഷത്തിനുള്ള മാർഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന കാര്യത്തിൽ മാത്രം അവന് സന്തോഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ നാളുകൾ കാരുണ്യത്തിന്റേയും പൊറുക്കലിന്റെയും നരകത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തിന്റേതുമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ, നമ്മൾ ഈ ദിനങ്ങളുടെ കൃപാദാനത്തിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അല്ലാഹുവിന്റേയും അവന്റെ റസൂലിന്റേയും കല്പനകളും നിർദേശങ്ങളും നിബന്ധനയൊന്നും കൂടാതെ ഉണ്ടാകാറില്ല. അവയോടൊപ്പം ചില നിബന്ധനകളുമുണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ നാളുകളിലെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കാനും കുറച്ചു നിബന്ധനകളുണ്ട്. ഈ നാളുകളിലെ പൊറുക്കലിൽനിന്ന് ഭാഗമെടുക്കാനും കുറച്ചു നിബന്ധനകളുണ്ട്. നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുന്നതിനും കുറച്ചു നിബന്ധനകൾ പാലിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്.

നമുക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നതിന് അല്ലാഹുവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പാത്രമാകാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് അത് രണ്ടുതരമാണെന്ന് ചില തഫ്സീർ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്ന് റഹ്മത്ത് അഥവാ കാരുണ്യത്തിന്റേതാണ്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അത് ഔദാര്യമെന്ന നിലയിൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ അതു കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായ അധ്വാനമോ ശ്രമമോ നടത്തുന്നുണ്ടാകുകയില്ല. അതിന്റെ ഉദാഹരണം അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. റഹ്മത്തീ വസിഅത് കുല്ല ശയ്ഇൻ (7:156)

എന്റെ കാരുണ്യം എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും വലയം ചെയ്തു നില്ക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് മുഴുവൻ ആളുകളും വിഹിതം എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കർമങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ അവർക്ക് ഈ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് ഭാഗം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഇതിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇതാണ്: 'ഈ ആയത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്, കാരുണ്യം അഥവാ റഹ്മത്ത് പൊതുവെയുള്ളതും വിശാലമാണെന്നതുമാണ്. കോപം അതായത് നീതിയുടെ സിഫത്ത് അഥവാ വിശേഷ ഗുണം എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകതയ്ക്കു ശേഷമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അതായത് ഈ സിഫത്ത് അഥവാ വിശേഷ ഗുണം ദൈവം നിയമം കൊണ്ട് പ്ലാൻ ചെയ്തതിനു ശേഷമാണ് അതിന്റെ കടമയുണ്ടാകുന്നത്. ഇതിനുവേണ്ടി ആദ്യം ദൈവനിയമം ഉണ്ടാകേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ദൈവനിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പാപം ഉണ്ടാകുന്നു. പിന്നീടാണ് ഈ സിഫത്ത് അഥവാ വിശേഷ ഗുണം വെളിച്ചത്തു വരികയും അതിന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തിയാക്കാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതും. ഈമാന്റെ തേട്ടം എന്നത് ഈ ഈമാനികാവസ്ഥയെ ശരിയായി വെക്കുക എന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് നടക്കാൻ കഴിവിന്റെ പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുക എന്നതാണ്.

യഥാർഥമായ ഈമാനാണെങ്കിൽ, എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടും ഏതെങ്കിലും മാനുഷികമായ ബലഹീനത കാരണത്താൽ പാപം ചെയ്തു പോകുകയാണെങ്കിൽ, പിന്നീട് അല്ലാഹുവിന്റെ റഹ്മത്ത് ആ പാപത്തെ പൊതിഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ്. ഒരിടത്ത് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നു: ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പിൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു വാഗ്ദാനവുമുണ്ടാകുകയില്ല. കേവലം ഇത്രമാത്രമാണുണ്ടാവുക, അതായത് അല്ലാഹു തന്റെ പവിത്രത കാരണത്താൽ, കുറ്റവാളിക്കു ശിക്ഷകൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ഈ ആഗ്രഹത്തെ കുറിച്ച് ദൈവ പ്രബുദ്ധന് അറിയിപ്പും നല്കുന്നു. പിന്നീട് കുറ്റവാളി പശ്ചാത്താപവും പൊറുക്കലിനെ തേടലും വിനയവും വിലാപവും കൊണ്ട് ഈ ആഗ്രഹത്തോടുള്ള കടമ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ ദൈവിക കാരുണ്യത്തിന്റെ തേട്ടം കോപത്തിന്റെ തേട്ടത്തിനു

മേൽ മുന്നേറിപ്പോകുന്നു. ചിലഘട്ടങ്ങളിൽ അറിയിപ്പും ഉണ്ടാകുന്നു. ശിക്ഷയും കിട്ടുന്നു. വിധി ഉണ്ടാകുന്നു. തീരുമാനമുണ്ടാകുന്നു. പക്ഷേ, ആരെ കുറിച്ചാണോ തീരുമാനമുണ്ടായത്, അവൻ തൗബ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യുമ്പോൾ, പിന്നീട് ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.' പറഞ്ഞു: 'ദൈവകാരുണ്യത്തിന്റെ തേട്ടം കോപത്തിന്റെ തേട്ടത്തിന്റെ മേൽ മുന്നേറിപ്പോകുന്നു. കോപത്തെ തന്റെ ഉള്ളിൽ മറച്ചുവെക്കുകയും ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുമേൽ മറയിട്ടുവെക്കുന്നു. അല്ലാഹു മാപ്പാക്കുന്നു. ഇതേ അർഥമാണ് ഈ ആയത്തിന്റേത്. **അദാബീ ഉസ്വീബു ബിഹീ മൻ അശാഉ വ റഹ്മത്തീ വസിഅത് കുല്ല ശയ്യിൻ** (7:156) അതായത് എന്റെ കാരുണ്യം എന്റെ കോപത്തിനുമേൽ മുന്നേറിപ്പോകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'എന്റെ കാരുണ്യം കോപത്തെ വളഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്നു. കുറ്റവാളികൾക്കും അവരുടെ തൗബയും ഇസ്തിഗ്ഫാറും കൊണ്ട് അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നു. ഇതു വളരെ വർധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് ശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെടുന്നു. അവർക്കും അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'ശിക്ഷ നിർബന്ധമായ കുറ്റവാളികൾക്കും, അവർ വിലപിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നു. എന്നല്ല, ചിലരുടെ മേലുണ്ടാകാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെ കുറിച്ച് തന്റെ ദൂതന് അറിയിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ എങ്കിലും കുറ്റവാളിയുടെ വിലാപം, അവന്റെ കേഴൽ, അവന്റെ നിലവിളി, അവന്റെ ഇസ്തിഗ്ഫാർ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു. എന്തായാലും ആദ്യമെ ദൈവനിയമത്തെ ലംഘിക്കുക എന്നതും പിന്നീട് വിലപിച്ചപേക്ഷിക്കുക എന്നതും അതിനുശേഷം കാരുണ്യം അന്വേഷിക്കുക എന്നതും മുഅ്മിന്റെ പദവിക്കു ചേർന്നതല്ല. മുഅ്മിനീംകളെ കുറിച്ച് മറ്റുദാഹരണങ്ങളുമുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ തരത്തിലുള്ള കാരുണ്യം കർമങ്ങളോടൊപ്പം നിബന്ധന വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ വാഗ്ദാനം സൽക്കർമം ചെയ്യുന്നവരോടും തഖ്‌വയിൽ നടക്കുന്നവരോടുമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു. **ഇന്ന റഹ്മത്തല്ലാഹി ഖരീബുൻമ്മിനൽ മുഹ്സിനീൻ** (7:56) അതായത് തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം നന്മചെയ്യുന്നവരോടടുത്താണ്. മുഹ്സിൻ എന്നതിന്റെ അർഥം മറ്റുള്ളവരോടു നല്ല നിലയിൽ പെരുമാറുന്നവനെന്നാണ്. തഖ്‌വയിൽ നടക്കുന്നവനെന്നാണ്. അറിവുള്ളവനെന്നാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നല്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ നിബന്ധനകളോടുംകൂടി ജോലി പൂർത്തിയാക്കുന്നവനെന്നാണ്. അല്ലാഹു ദുആകൾ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നത് അവന്റെ പ്രത്യേക കാരുണ്യമാണ്.

അതുകൊണ്ട് ദുആ സ്വീകരിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, 'മുഹ്സിൻ' ആകേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. മുഹ്സിന്റെ ഈ അർഥങ്ങൾ മുന്നിൽവെച്ചുകൊണ്ട് മുഹ്സിനാകേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ഇത് നിസ്സാര കാര്യമല്ല. സാധാരണ പോലുള്ള നന്മകൾ ചെയ്താൽ മനുഷ്യന് മുഹ്സിനാകാൻ പറ്റുകയില്ല. പ്രത്യുത ഈ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന്, തങ്ങളുടെ കർമങ്ങളെ ഉന്നത നിലവാരംവരെ കൊണ്ടു പോകേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന നിലയിൽ ഓരോ നന്മയും ചെയ്യുന്നവനാണ് മുഹ്സിൻ. അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞ പക്ഷം അല്ലാഹു അവനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വിചാരമെങ്കിലും അവനുണ്ടാകണം. നമ്മുടെ ദുആകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടണമെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശിയാകണമെന്നും അവന്റെ പാത്രമാകണമെന്നും നമ്മൾ ഒരുപാട് ആഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അത് കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മൾ ആ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മുഅ്മിൻ ചെയ്യേണ്ടതുപോലെ മുടങ്ങാതെ പരിശ്രമിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ പത്തിലൂടെയാണ് കടന്നു പോകുന്നതെന്നോർത്ത് നമ്മൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ കാരുണ്യം കരസ്ഥമാക്കാൻ നമ്മൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് നമ്മൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഈ കാരുണ്യത്തെ ആകർഷിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട ആവശ്യമാണുള്ളത്. അതെപ്പോഴും നമ്മളോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നതിന്; താൽക്കാലികമായ നിലയിൽ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിനും പിന്നീട് കാലം കഴിയുന്നതിനോടൊപ്പം ആദ്യ അവസ്ഥയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനും വേണ്ടിയാകരുത്. 'റഹ്മത്ത്' എന്ന ഒരൊറ്റ വാക്കിൽ നബി (സ) തിരുമേനി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് പ്രവർത്തന രൂപരേഖയുടെ ഒരു ഖജനാവ് നല്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതായത് റമളാനിലെ ആദ്യത്തെ പത്ത് ദിവസം ആ റഹ്മത്ത് അന്വേഷിക്കുക. ഈ കാരുണ്യം അന്വേഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, ഇത് നമുക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കണമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക. ഒരു മുഅ്മിന് 10 ദിവസത്തെ തർബിയ്യത്ത് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അടുത്ത വഴി കാണിക്കും. പക്ഷേ, ശയ്ത്വാൻ എപ്പോഴും നമ്മുടെ കൂടെത്തന്നെയുണ്ട്. അവൻ അവന്റെ ജോലിത്തിരക്കിലാണുള്ളത്. വഴിതെറ്റിക്കാനുള്ള ജോലിയിൽ വ്യാപൃതനാണ്. നന്മകളിൽ നിന്ന് ദൂരത്താക്കുന്ന ജോലിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കാരുണ്യം കരസ്ഥമാക്കിയതിനുശേഷം, അതിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ട്. കാരണം അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച് അവനിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് പോയില്ല. പ്രത്യുത അവൻ മനുഷ്യന്റെ സ്രഷ്ടാവെന്നപോലെ അവന്റെ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ എല്ലാ കഴിവുകളേയും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ മനുഷ്യനെ നിലനിറുത്തുന്നവനുമാണ്. അതായത് എന്തൊന്നാണോ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അതിനെ പ്രത്യേകമായ തന്റെ സംരക്ഷണം കൊണ്ട് സുരക്ഷിതമാക്കിവെക്കുന്നവനുമാണ്. അല്ലാഹു എന്തൊന്നാണോ സൃഷ്ടിച്ചത് ഏതുപോലെയാണോ സൃഷ്ടിച്ചത് അതിനെ തന്റെ പ്രത്യേകമായ സഹായത്താൽ സുരക്ഷിതമാക്കിവെക്കുന്നവനുമാണ്. അവൻ എല്ലാത്തിനേയും നിലനിറുത്തുന്നവനുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പേര് 'ഖയ്യൂം' എന്നുമുണ്ട്. അതായത് തന്റെ സഹായത്താൽ സൃഷ്ടികളെ നിലനിറുത്തുന്നവൻ. അതിനാൽ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികർത്തൃത്വംകൊണ്ട് ഉണ്ടായതുപോലെ, അവൻ തന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ചിത്രത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഖയ്യൂമിയ്യത്ത്' (എല്ലാത്തിനേയും നിലനിറുത്തുന്ന അവസ്ഥ) മുഖേന വഴിതെറ്റുന്നതിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കേണ്ടതും അവന് നിർബന്ധമായി വരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് ഒരു സ്വാഭാവികമായ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യാനുള്ള നിർദേശം. ഈ വഴി തെറ്റുന്നതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന്, അല്ലാഹുവിന്റെ ഖയ്യൂമിയ്യത്തിൽ നിന്ന് ഭാഗമെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വന്തം ആത്മീയമായ അവസ്ഥയെ എന്നെന്നേക്കുമായി നിലനിറുത്തുന്നതിന് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യുക.' അതിനാലാണ് അവന്റെ റഹ്മത്തിൽനിന്ന് സ്ഥിരമായി ഓഹരി എടുക്കുന്നതിന് ഈ റൂഹിനെ മുന്നിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് റമളാനിൽ ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യാനും പൊറുക്കലിനെ തേടാനും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ ദിനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ദയാലുവായിത്തീരുന്ന അല്ലാഹു, തന്റെ ദാസരിൽ അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ രണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളും ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഒന്നു പൊതുവായ അനുഗ്രഹം അതിൽനിന്ന് മുഅ്മിനും മുഅ്മിനല്ലാത്തവനുമെല്ലാം വിഹിതമെടുക്കുന്നു. ഒന്നു പ്രത്യേകമായ അനുഗ്രഹം. അത് മുഹ്സിനീംകൾക്ക്, സൽക്കർമികൾക്ക് പ്രത്യേകമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതായത് സൽക്കർമികൾക്ക് പ്രത്യേകമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് നമ്മൾ വിഹിതമെടുക്കുന്നവരാകുന്നതിനും നന്മകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് ശക്തിയുണ്ടാകുന്നതിനും ഒരു മുഅ്മിൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ഇസ്തിഗ്ഫാർ കൊണ്ട്, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നിന്ന് പ്രകാശമെടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയിൽ നിന്ന് ശക്തിയെടുക്കുകയും വേണം; അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം ലഭിക്കാതെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും തപ്പിത്തടയുന്നവരാകാതിരിക്കാൻ! അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹം കിട്ടാതെ ശയ്ത്വാന്റെ സഞ്ചിയിൽ ചെന്ന് വീഴാതിരിക്കാൻ! കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തി കൂടെയില്ലെങ്കിൽ ശയ്ത്വാന്റെ ആക്രമണം വലിയ കഠിനമായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ പെട്ടെന്ന് ശയ്ത്വാന്റെ കൈയ്യിൽ അകപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ശക്തി സംഭരിക്കുന്നതിനും ശയ്ത്വാനിൽനിന്നും എപ്പോഴും രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനും ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യേണ്ടത് വളരെ ആവശ്യമാണ്.

പറഞ്ഞു: മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിപരമായി ബലഹീനനാണ്. ആ ബലഹീനതയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനും അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയിൽനിന്ന് ശക്തിയാർജിക്കുന്നതിനും ഇസ്തിഗ്ഫാർ നിർബന്ധമാണ്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ)പറഞ്ഞു: മനുഷ്യന് തന്റെ നന്മകളിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളേയും കാരുണ്യത്തേയും തന്റെമേൽ എപ്പോഴും നിലനിറുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ട്. അതുകൂടാതെ നമുക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു തന്റെ പേര് 'ഖയ്യൂം' എന്ന് വെച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഭാഗത്തേക്കാണ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ളത് അവന്റെ സിഫത്ത് അഥവാ വിശേഷഗുണമാണിത്. അതായത് നന്മകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്നും പൊറുക്കലിൽ നിന്നും എപ്പോഴും വിഹിതമെടുക്കുന്നതിനും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം വേണം. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷ ഗുണമായ 'ഖയ്യൂമിയ്യത്ത്' ഇതാണ് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും കാര്യം എപ്പോഴും തുടർന്നു കോണ്ടുപോകണമെങ്കിൽ, നിലനിറുത്തണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തായാലും എന്റെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ട്. എന്റെ അടുത്തേക്കു വരിക. അതിനാൽ ഈ സഹായത്തെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു പറയന്നു. അത് എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്നവനാണ്. നിലനിറുത്തുന്നവനാണ്. ഏറ്റവും ശക്തമായ സഹായിയുമാണ്.

നബി (സ)തിരുമേനി റമളാനിലെ അവസാനത്തെ പത്ത്, നരകത്തിൽനിന്ന് വിടുതൽ നല്കുന്ന പത്താണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ചാദൂറിൽ പൊതിയപ്പെടുമ്പോൾ, അവന്റെ പൊറുക്കലിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിന്റെ ശക്തി ആർജിച്ച് അതിൽ നിലകൊള്ളുകയും വേണം. അവന്റെ പ്രകാശത്തിൽനിന്ന് ഓഹരിയെടുക്കണം. അവന്റെ ശക്തിയാർജിച്ച് അവനിൽ നിലകൊള്ളുമ്പോൾ അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നവനാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു ആർക്കും പ്രതിഫലം നല്കാതെ വിട്ടുകളയുകയില്ല. വലിയ ദയാലുവുമാണവൻ. ഒരുപാട് നല്കുന്നവനാണവൻ. ജന്നത്തിന്റേയും ജഹന്നമിന്റേയും യാഥാർഥ്യത്തെ കുറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ)ന്റെ ഒരു ഉദ്ധരണി സമർപ്പിക്കുകയാണ്. ആ മഹാത്മാവ് പറയുന്നു: 'മതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലും അവന്റെ സമ്പൂർണമായ വിശേഷഗുണങ്ങളിലും ദൃഢതരമായ നിലയിൽ വിശ്വാസം കരസ്ഥമാക്കി ശാരീരികേച്ഛകളിൽ നിന്ന് മുക്തിനേടുക എന്നതാണത്. അല്ലാഹുവുമായി വ്യക്തിഗതമായ നിലയിൽ വിശ്വാസം കരസ്ഥമാക്കി ശാരീരകേച്ഛകളിൽനിന്ന് മനുഷ്യൻ മുക്തിനേടുക. അല്ലാഹുമായി വ്യക്തിഗതമായ സ്നേഹമുണ്ടാകുക. വാസ്തവത്തിൽ അതു തന്നെയാണ്. സ്വർഗം. അത് പരലോകത്ത് പലരീതികളിൽ പ്രകടമാകുന്നതാണ്. യഥാർഥമായ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അജ്ഞനായിരിക്കുകയും അവനിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കുകയും, സത്യസന്ധമായ സ്നേഹം അവനുമായി പുലർത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് വാസ്തവത്തിൽ നരകം. അത് പരലോകത്ത് പലതരത്തിലുള്ള നിറങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ സംഗതി നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. അതായത് നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും ഈ ലോകത്തുനിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു. സ്വർഗം കിട്ടുക എന്നതും ഈ ലോകത്തുവച്ചുതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനും വിശാലമായ സ്വാധീനങ്ങളാണുള്ളത്. വിവിധ അവസ്ഥകളിലും വർണങ്ങളിലും ഇതു മനുഷ്യന് കിട്ടേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ കിട്ടുന്നു. പരലോകത്തും അതു കിട്ടുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവും യഥാർഥമായ തൗബയും ഇസ്തിഗ്ഫാറുംകൊണ്ട് മനുഷ്യന് ഈ ലോകത്തും സ്വർഗം കാണിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വിശാലമായിട്ടുള്ള പാരിതോഷികങ്ങൾ, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പരലോകത്തും ലഭിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവുമായിട്ടുള്ള സത്യസന്ധമായ ബന്ധവും സ്നേഹവും, അവന്റെ കാരുണ്യവും പൊറുക്കലും എല്ലാ സമയത്തും ചോദിക്കാതിരിക്കലും അവന്റെ കല്പനകളെ മനഃപ്പൂർവം ലംഘിക്കലും അല്ലാഹുവിന്റെ വെറുപ്പിന് കാരണമായിത്തീരുന്നു. പിന്നീട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഖുർആൻ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം തുറന്നു

വിശദീകരിക്കുന്നു. പറഞ്ഞു: 'വിശുദ്ധ ഖുർആൻ സ്വർഗത്തിന്റേയും നരകത്തിന്റേയും യാഥാർഥ്യം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ഈ ലോകത്തുനിന്ന് അതിന്റെ പരമ്പര ആരംഭിക്കുന്നു എന്നാണ് അതിൽ വ്യക്തമായ നിലയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **വലിമൻ ഖാഫ മഖാമ റബ്ബിഹീ ജന്നത്താൻ** (55:46)ആരാണോ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നത്, ഭയപ്പെടുന്നത് അവന് രണ്ടു സ്വർഗങ്ങളുണ്ട്. ഒരു സ്വർഗം ഈ ലോകത്തും അവന് ലഭിക്കുന്നു. കാരണം ദൈവഭയം അവനെ തിന്മകളിൽനിന്ന് തടയുന്നു. തിന്മകളെ തടഞ്ഞു നിറുത്തുമ്പോഴാണ് സ്വർഗം കിട്ടുന്നത്. തിന്മകളിലേക്കുള്ള ഓട്ടം മനസ്സിൽ ഒരു അസ്വസ്ഥതയും ഉൽക്കണ്ഠയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതു തന്നെയും ഒരു ഭയാനകമായ നരകമാണ്.

ഈ ലോകത്തെ സ്വർഗീയ ജീവിതം അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത ലോകത്തെ സ്വർഗം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമവും നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും എങ്ങനെയാണ്? എന്താണ്? അവിടന്നു പറഞ്ഞു: 'വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ നിർദേശമനുസരിച്ച് നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടലും സ്വർഗം കിട്ടലും പരലോക സ്വർഗവും നരകവും മാത്രമല്ല. പ്രത്യുത ഈ ലോകത്തിനും സ്വർഗവും നരകവുമുണ്ട്. ഈ രീതിയിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെട്ടുജീവിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മുമ്പേ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതുപോലെ, നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: യഥാർഥ മുഹ്സിൻ എപ്പോഴും അല്ലാഹുതന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്തയിലായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. അല്ലാഹുതന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ബോധമുണ്ടാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയമുണ്ടാകുന്നു. അപ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ തിന്മകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നത്. ആരാണോ തിന്മകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നത്, അവൻ മനസ്സിന്റെ വ്യാകലതകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നു.

അതിനാൽ ഇക്കാര്യം എപ്പോഴും നമുക്കു മുമ്പിൽ വെക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാണ്. റമളാന്റെ അവസാനപത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനും ഈമാനെ എപ്പോഴും സമാധാന പൂർണമാക്കിവെക്കുന്നതിനും തഖ്‌വയിൽ നിലകൊള്ളുന്നതിനും മറ്റൊരു കാര്യവും മറ്റൊരു സംഗതിയും മറ്റൊരു വിഷയവും നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു. എന്നല്ല ഒരു സുവാർത്തയാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളത്. അത് ഇതാണ്; ഈ അവസാന പത്തു ദിവസങ്ങളിൽ ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്റുണ്ട്. ഒരു നിവേദനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബൂഹുറയ്റ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ആരാണോ ഈമാന്റെ അവസ്ഥയിലും ആത്മാവിന്റെ കണക്കെടുത്തുകൊണ്ടും റമളാനിലെ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്നത് അവന്റെ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾ അവന് പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നു. ആരാണോ ഈമാനിന്റെ അവസ്ഥയിലും തന്റെ ആത്മാവിന്റെ കണക്കെടുത്തുകൊണ്ടും ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്ർ രാവിൽ ആരാധനയിൽ മുഴുകുന്നത് ചെയ്തുപോയ അവന്റെ പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്റിന് വലിയ പ്രാധാന്യമാണുള്ളത്. പക്ഷേ, റമളാനിലെ നോമ്പിനും അതേ പ്രാധാന്യമാണുള്ളത്. അത് ഒരു രാത്രിയിൽ പാപം പൊറുക്കുന്നു എന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, ചെയ്തുപോയ കർമങ്ങളും മുമ്പിലുണ്ട്. റമളാനിലെ 30 ദിവസങ്ങളിലും ഇതേ കർമങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ഇതിന് നിബന്ധനകളുണ്ട്. അതു പാലിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. റമളാന്റെ നോമ്പുകളും ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്ർ പ്രാപിക്കലും പാപം പൊറുപ്പിക്കലും അതായത് ഈമാനും ആത്മാവിന്റെ കണക്കെടുക്കലുമാണത്. ആദ്യ ദിനങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും വീഴ്ചയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവസാന നാളുകളിൽ അതകറ്റാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്ർ ആർക്കാണോ ലഭിക്കുന്നത് അവന്റെ പാപം മാത്രമേ പൊറുക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞില്ല. പ്രത്യുത നോമ്പുകളിലൂടെയും ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്റിലൂടെയും ഈമാന്റെ അവസ്ഥയിലും ആത്മാവിന്റെ കണക്കെടുത്തുകൊണ്ടും പോകുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും അല്ലാഹുവിന്റെ പൊറുക്കൽ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു അവന് പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു മുഅ്മിനീംകൾക്ക് ഒരുപാട് അടയാളങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഈ അടയാളം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. **ഇന്നമൽ മുഅ്മിനൂനല്ലദീന ഇദാ ദുകിറല്ലാഹു വജിലത് ഖുലൂബുഹും** (8:2) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആരുടെ മനസ്സാണോ ഭയപ്പെടുന്നത് അവനാണ് മുഅ്മിൻ അഥവാ സത്യവിശ്വാസി. മുഅ്മിന്റെ അടയാളം അവനെപ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് നിർബന്ധമായും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവനാണെന്ന ബോധത്തോടെ കഴിയുന്നുവെന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു എന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ഓർമിപ്പിച്ചാൽ ഉടനെ അതുചെയ്യാൻ എഴുന്നേൽക്കുകയും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

അതിനാൽ റമളാനും ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്റിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിബന്ധനയോടുകൂടുയുള്ളതാണ്. ഞാൻ ആരംഭത്തിലും പറഞ്ഞതു പോലെ, അല്ലാഹുവിന്റേയും അവന്റെ റസൂലിന്റേയും കല്പനകൾ നിബന്ധനവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനതയുണ്ടാകുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങൾ കവരുകയും ചെയ്തിട്ടും താൻ ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്റിന്റെ ദൃശ്യം കണ്ടു എന്നും ദുആയുടെ പ്രത്യേകമായ അവസ്ഥ തന്നിലുണ്ടായിഎന്നും അവൻ പറയാറുണ്ട്. ദുആയുടെ പ്രത്യേകമായ അവസ്ഥ അവനിലുണ്ടായി തന്റെ സ്ഥിതിയിൽ പൂർണമായ വിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേകമായ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യംകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിപ്പോൾ അവനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, അതിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്നാണ്. ഈ അവസ്ഥയില്ലെങ്കിൽ ഏതൊന്നിനെയാണോ അവൻ ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്റായി മനസ്സിലാക്കിയത് അത് ആത്മാവ് പറ്റിച്ചതാകാനിടയുണ്ട്. അവിടന്ന് പറഞ്ഞത്, ഈമാനും പൂർണമായിരിക്കണം ആത്മാവിന്റെ കണക്കെടുപ്പും പൂർണമായിരിക്കണമെന്നാണ്.

ഈ സംഗതിയാണ് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വിവരിച്ചത്. ലയ്‌ലത്തുൽ ഖദ്റിന് മൂന്ന് രൂപങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നു റമളാനിൽ വരുന്ന രാവ്. രണ്ട് നബി വരുന്ന കാലഘട്ടം. മറ്റൊന്ന് മനുഷ്യൻ പരിശുദ്ധനും നിർമലനും ആയിത്തീരു

മ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ലയ്ലത്തുൽ ഖദ്റാണ്. ദുൻയാവിന്റെ എല്ലാ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും അഴുക്കുകളിൽനിന്നും അവൻ പരിശുദ്ധനായി. തന്റെ ഈമാനിൽ അടിയുറച്ചുനിന്നു. തന്റെ കണക്കെടുത്തുകൊണ്ട്, എല്ലാ തിന്മകളും തന്നിൽ നിന്നകറ്റി. അതുകൊണ്ട് ഇതാണ് ആ ലയ്ലത്തുൽ ഖദ്ർ. ഇതു നമുക്ക് ലഭിക്കുകയും നമ്മൾ തികച്ചും അല്ലാഹുവിന്റേതാകുകയും അവന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുകയും നമ്മുടെ ആരാധനാ കർമങ്ങളുടെ നിലവാരത്തെ ഉയർത്തുന്നവരാകുകയും ചെയ്താൽ, അതാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. അതു കരസ്ഥമാക്കാനാണ് അല്ലാഹു നമ്മളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ സ്ഥാനം നമ്മൾ കരസ്ഥമാക്കിയാൽ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഓരോ ദിവസവും ഓരോ രാവും നമ്മുടെ ദുആ സ്വീകാര്യതയുടെ നിമിഷങ്ങളായിത്തീരും. നമ്മൾ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സത്യസ്നേഹിതനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. നമുക്ക് നമ്മുടെ അവസ്ഥകളിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട്, നമ്മുടെ ഈമാനെ ഈ അവസ്ഥ വരെ കൊണ്ടുപോകേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ എല്ലാ വാക്കും പ്രവർത്തിയും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായാൽ, നമ്മുടെ കണക്കെടുത്തുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരായാൽ റമളാനിലെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എപ്പോഴും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിലകൊള്ളുന്നതാണ്.

ഈ ലയ്ലത്തുൽ ഖദ്ർ നമ്മളിൽ അധികം പേർക്കും ലഭിക്കാൻ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ. ഇതു ദുആ സ്വീകാര്യതയുടെ പ്രത്യേക അവസരമാണ്. അതു ഈ അവസാന നാളുകളിലാണുള്ളത്. നബി (സ) തിരുമേനി ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതു പ്രാപിക്കാൻ നമ്മെ നന്മകളിലും തഖ്‌വയിലും നടത്തുന്നതും അതിൽ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമാക്കട്ടെ. ചെയ്തു പോയ എല്ലാ പാപങ്ങളും നമുക്ക് പൊറുത്തുതരുമാറാകട്ടെ. പാപങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും കഴിവും അല്ലാഹു തന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് നമ്മളിൽ ഉണ്ടാക്കുമാറാകട്ടെ. ആമീൻ.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Alkhamis** (atba)
at Baithul Futuh,London – on 10.07.15
Malayalam Translation : Mau.Mohammad Ismaeel, For Malayalam Desk,Qadian.
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road
Calicut - 673001,Kerala